

бовъта му ще изчезне. Щомъ се оженятъ, тѣ ще изгубятъ свободата си. — Ама срещнали се. — Това нищо не значи. Като дойдатъ въ близко съприкосновение, тѣ се сблъскватъ; щомъ се сблъскатъ, изгубватъ сжщо свободата си. Ще кажете, че това е теория. То е другъ въпросъ. Ако теорията се потвърждава въ живота, тя става практика. Дали е вѣрно това, което говоря, или не, резултатитѣ показватъ. — Защо умиратъ хората? — Защото живѣятъ неразумно. Неразумниятъ животъ всѣкога свършва съ смъртъ. Въ разумния животъ нѣма споръ, нѣма недоразумения, нѣма смъртъ. Въ неразумния животъ всѣкога има стѣлкновения, които говорятъ за дисхармония между сжществата въ този животъ. Колкото пжти да се женишъ въ този животъ, въ края на краищата жената ти нѣма да остане при тебе — по нѣкакъвъ начинъ ще я изгубишъ. — Ама, азъ я обичамъ. — Щомъ обичашъ, ти не можешъ да ограничавашъ, но и тебе не могатъ да ограничаватъ.

Подъ понятието „женитба“ ние разбираме идеални отношения между разумни сжщества. Ако две рѣки се съединятъ и образуватъ по-голѣма рѣка, това показва, че отношенията между тѣхъ сж разумни. Така ли става съ хората, които се женятъ? Сливатъ ли се мжжътъ и жената? Образуватъ ли единъ човѣкъ, по-голѣмъ, по-пълноводенъ, съ повече животъ? Ако това не става, хората иматъ механическо разбиране за женитбата. Ако мж-